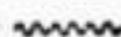

ΑΦ' ΟΥ ΣΕ ΕΙΔΑ

Μιλψδ. Beethoven, {Adelaide}, A, άρ. 22

Μαύρη κ' ἔρημος, καὶ τοῦ τάφου γείτων
ἡ νεότης μου πρὸν σ' ἴδω μοὶ ἥτον·
πλὴν ἐβλάστησεν ως λειμῶν χαρίτων
ἀφ' οὗ σὲ εἶδα.

'Εκ τοῦ σκότους ἀστήρ ἔξανατέλλων,
μὲ μειδίαμα ἥνοιξες ἀγγέλων
νέον κόσμον ἐμπρός μου, νέον μέλλον,
ἀφ' οὗ σὲ εἶδα.

Εἰς ἀγκάλας κοιμώμενος ζεφύρων,
ὑπὸ θέλγητρα μαγικῶν δνείρων,
εἰς τοῦ βίου μεθύσκομαι τὸ μῆρον
ἀφ' οὗ σὲ εἶδα.

Δὲν φοβοῦμαι τοῦ τάφου τὴν σκοτίαν.
Θ' ἀποθάνω μ' ἐλπίζουσαν καρδίαν
ὅλος πίστις εἰς τὴν ἀθανασίαν,
ἀφ' οὗ σὲ εἶδα.

